

3. V položaju, kakršen je ta v postopku v glavni stvari, nacionalno sodišče ne sme uporabiti določb nacionalnega prava, ki so v nasprotju s členom 43 ES.

(¹) UL C 89, 19.3.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. septembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Cour d'appel d'Amiens – Francija) – Evropski nalog za prijetje, izdan zoper Joao Pedra Lopesa Da Silvo Jorgeja

(Zadeva C-42/11) (¹)

(Polijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Okvirni sklep Sveta 2002/584/PNZ — Evropski nalog za prijetje in postopki predaje med državami članicami — Člen 4, točka 6 — Razlog za fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje — Prenos v nacionalno pravo — Aretirana oseba, ki je državljan odreditvene države članice — Evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni — Zakonodaja države članice, ki pridržuje fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje za primere zahtevanih oseb, ki so državljani te države članice)

(2012/C 331/07)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Cour d'appel d'Amiens

Stranka v postopku v glavni stvari

Joao Pedro Lopes Da Silva

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Cour d'appel d'Amiens – Razlaga člena 4(6) Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med državami članicami (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 6, str. 36) in člena 18 PDEU – Evropski nalog za prijetje, izdan zaradi izvršitve zaporne kazni – Zakonodaja države članice, ki pridržuje fakultativno neizvršitev evropskega naloga za prijetje za primere zahtevanih oseb, ki so državljani te države članice – Diskriminacija na podlagi državljanstva

Izrek

Člen 4, točka 6, Okvirnega sklepa Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijetje in postopkih predaje med

državami članicami in člen 18 PDEU je treba razlagati tako, da čeprav lahko država članica pri prenosu navedenega člena 4, točka 6, omeji primere, v katerih lahko nacionalni izvršitveni pravosodni organ zavrne predajo osebe, ki spada na področje uporabe te določbe, s tega področja uporabe ne more absolutno in samodejno izključiti državljanov drugih držav članic, ki se nahajajo ali prebivajo na njenem ozemlju, ne glede na njihove vezi s to državo članico.

Predložitveno sodišče mora ob upoštevanju celotnega nacionalnega prava in ob uporabi načinov razlage, ki jih priznava to pravo, nacionalno pravo razlagati kolikor mogoče glede na besedilo in cilj Okvirnega sklepa 2002/584, zato da zagotovi polni učinek tega okvirnega sklepa in doseže rešitev, ki je v skladu z njegovim ciljem.

(¹) UL C 103, 2.4.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. septembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Bundesverwaltungsgericht – Nemčija) – Bundesrepublik Deutschland proti Y (C-71/11), Z (C-99/11)

(Združeni zadevi C-71/11 in C-99/11) (¹)

(Direktiva 2004/83/ES — Minimalni standardi glede pogojev priznanja statusa begunca ali statusa subsidiarne zaščite — Člen 2(c) — Status „begunca“ — Člen 9(1) — Pojem „dejanja preganjanja“ — Člen 10(1)(b) — Veroizpoved kot razlog za preganjanje — Povezava med tem razlogom za preganjanje in dejanji preganjanja — Pakistanska državljana, pripadnika ahmadijske verske skupnosti — Dejanja pakistanskih organov, s katerimi se prepoveduje izpovedovanje vere v javnosti — Dejanja, ki so dovolj resna, da je lahko posameznika utemeljeno strah preganjanja zaradi veroizpovedi — Posamična presoja dejstev in okoliščin — Člen 4)

(2012/C 331/08)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesverwaltungsgericht

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Bundesrepublik Deutschland

Drugi stranki v postopku: Y (C-71/11), Z (C-99/11)

Ob udeležbi: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Predmet

Predloga za sprejetje predhodne odločbe - Bundesverwaltungsgericht – Razlaga členov 2(c) in 9(1)(a) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 7, str. 96) – Pogoji, da se oseba obravnava kot begunec – Zadostna resnost dejanja preganjanja – Dejanja pakistanskih organov za omejevanje dejavnosti ahmadijske verske skupnosti

Izrek

1. Člen 9(1)(a) Direktive Sveta 2004/83/ES z dne 29. aprila 2004 o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca ali osebe, ki iz drugih razlogov potrebuje mednarodno zaščito, in o vsebini te zaščite je treba razlagati tako, da:

— ni vsak poseg v pravico do verske svobode, ki pomeni kršitev člena 10(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, „dejanje preganjanja“ v smislu navedene določbe te direktive;

— je lahko obstoj dejanja preganjanja posledica posega v zunanji izraz navedene svobode in

— morajo pristojni organi za presojo, ali je poseg v pravico do verske svobode, ki pomeni kršitev člena 10(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, lahko „dejanje preganjanja“, ob upoštevanju osebnih okoliščin zadevne osebe preveriti, ali ji zaradi uresničevanja te svobode v izvorni državi resno grozi preganjanje, nečloveško ali ponižujoče ravnanje ali kaznovanje s strani enega od subjektov iz člena 6 Direktive 2004/83.

2. Člen 2(c) Direktive 2004/83 je treba razlagati tako, da je strah prosilca pred preganjanjem utemeljen, če pristojni organi ob upoštevanju njegovih osebnih okoliščin menijo, da je razumno pričakovati, da bo po vrnitvi v izvorno državo opravljal verska dejanja, zaradi katerih mu bo resno grozilo preganjanje. Navedeni organi pri posamični obravnavi prošnje za priznanje statusa begunca od prosilca ne morejo utemeljeno pričakovati, da se bo tem verskim dejanjem odpovedal.

(¹) UL C 130, 30.4.2011
UL C 173, 11.6.2011.

Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 5. septembra 2012 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) – Združeno kraljestvo) – Secretary of State for the Home Department proti Muhammadu Sazzaduru Rahmanu, Fazlyju Rabbiju Islamu, Mohibullahu Rahmanu

(Zadeva C-83/11) (¹)

(Direktiva 2004/38/ES — Pravica državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic — Člen 3(2) — Obveznost, da se v skladu z nacionalno zakonodajo olajšata vstop in prebivanje „katerim koli družinskim članom“, ki jih državljan Unije vzdržuje)

(2012/C 331/09)

Jezik postopka: angleščina

Predložitev sodišče

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Stranke v postopku v glavni stvari

Pritožnica: Secretary of State for the Home Department

Druge stranke: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabbij Islam, Mohibullah Rahman

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Upper Tribunal – Razlaga členov 3(2) in 10(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 5, str. 46) – Pojem „kateri koli družinski član“ državljan Unije v smislu člena 3(2) Direktive – Vzdrževani družinski člani poročenega para, katerega en zakonec je državljan tretje države – Družinski člani, ki niso potomci v ravni črti poročenega para

Izrek

1. Člen 3(2) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2004/38/ES z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov do prostega gibanja in prebivanja na ozemlju držav članic, ki spreminja Uredbo (EGS) št. 1612/68 in razveljavlja Direktive 64/221/EGS, 68/360/EGS, 72/194/EGS, 73/148/EGS, 75/34/EGS, 75/35/EGS, 90/364/EGS, 90/365/EGS in 93/96/EEC je treba razlagati tako,